

Důkazy pro mladý vesmír a Zemi

napsal **D. Russell Humphreys**, Ph.D., Institute for Creation Research, USA

Anglická verze v originálu ke stažení (formát PDF): <http://www.icr.org/i/pdf/imp/imp-384.pdf>

Dovoluji si vám představit čtrnáct přírodních fenoménů, které jsou v rozporu s evoluční představou, že vesmír je miliardy let starý. Slova vytištěná tučným písmem (většinou jde o miliony let) představují **nejvyšší možné stáří** toho daného procesu nebo jevu, ne skutečné stáří. Slova a čísla napsaná kurzívou jsou stáří, jaké *pro daný proces vyžaduje evoluční teorie*. Pointou je, že nejvyšší možné stáří je vždy hodně nižší, než je vyžadováno evoluční teorií, avšak biblický věk (6000 let), se vždy do daného rozpětí bez potíží vejde. Tudíž následující jevy představují důkazy, které vyvracejí evoluční paradigma, a naopak podporují biblickou časovou chronologii. Existuje mnoho dalších důkazů mladé země a vesmíru, vybral jsem však těchto několik témat kvůli jejich stručnosti a jednoduchosti. Některé z nich je možné napasovat do dlouhého časového rámce evolučního výkladu dějin jen za cenu mnoha nepravděpodobných a neprokázaných předpokladů, zajímco jiné je možno vysvětlit pouze stvořením.

1. Spirální galaxie se „zavíjejí“ příliš rychle

Na obrázku: Spirální galaxie NGC 1232 v souhvězdí Eridans, Foto: European Southern Observatory

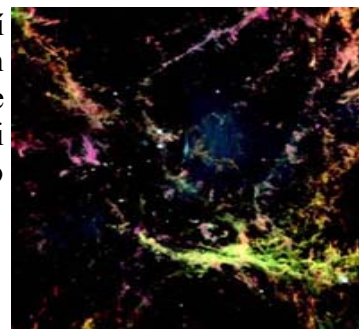
Hvězdy v naší vlastní galaxii, Mléčné dráze, rotují kolem galaktického jádra různými rychlostmi, přičemž vnitřní hvězdy rotují rychleji než vnější. Pozorovaná rychlost rotace je natolik vysoká, že pokud by naše galaxie byla starší než **několik set milionů let**, její spirální struktura by se zborčila do prostého disku bez ramen.¹ Přesto se stáří naší galaxie udává na *nejméně 10 miliard let*. Pro evolucionisty toto představuje dilema, které řeší už padesát let. Bylo navrženo mnoho teorií, které jej měly vysvětlit - každá byla po krátké periodě popularity opuštěna. Stejný problém, jako má Mléčná dráha, platí pro další spirální galaxie ve vesmíru. Posledních několik desetiletí je nejpoblíbenější teorií, které má toto dilema vysvětlit, teorie „hustotních vln“ (density waves).¹ Tato teorie má konceptuální potíže, musí být subjektivně a velmi jemně vyladěna, a byla silně zpochybněna, když Hubbleův teleskop objevil velmi jemnou spirální strukturu uprostřed centrální výdutě Vírové galaxie M51.²



2. Příliš málo zbytků supernov

Podle astronomických pozorování, galaxie, jako je naše, zažijí průměrně jeden výbuch supernovy (explodující hvězdy) za 25 let. Plyn a prach z takových explozí (jako je například Krabí mlhovina) se rychle šíří a měl by zůstat viditelný *miliony let*. Přesto jsou v naší části galaxie k vidění plynné a prachové zbytky jen asi 200 supernov. Toto číslo odpovídá stáří zhruba **7000 let**.³

Na obrázku: Krabí mlhovina, Foto: NASA



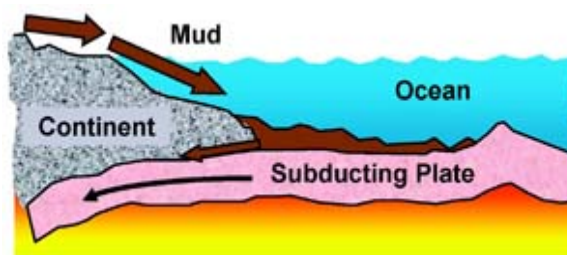
3. Komety se rozpadají příliš rychle

Podle evoluční teorie jsou komety stejně staré jako Sluneční soustava, tedy skoro *pět miliard let*. Pokaždé, když se kometa přiblíží Slunci, ztrácí část své hmoty, takže krátkooběhové komety prakticky nemohou existovat déle než zhruba **100 000 let**. Stáří řady komet je dokonce nižší než 10 000 let.⁴ Evolucionisté vysvětlují tento nepoměr předpokladem, že (a) komety pochází z nepozorovaného sférického Oortova mračna daleko za drahou Pluta, (b) nepravděpodobnými gravitačními interakcemi, kdy hvězdy procházející poblíž Sluneční soustavy katapultují komety dovnitř Sluneční soustavy, (c) dalšími nepravděpodobnými interakcemi, při kterých planety zpomalují a mění dráhy přilétajících komet, takže jedna kometa je započítána několikrát, což vysvětluje stovky pozorovaných komet.⁵ Žádný z těchto předpokladů nebyl dosud podepřen pozorováním nebo realistickými výpočty. V poslední době se hodně diskutuje o Kuiperově pásu, disku těles ležících v rovině Sluneční soustavy těsně ze drahou Pluta, ze kterého by komety mohly pocházet. Vyskytují se v něm i tělesa složená z ledu (jako komety), ale ani ona neřeší problém evolucionistů, protože tento pás by byl zakrátko vyčerpán, pokud by nebyl zásobován čerstvými tělesy z Oortova mraku.

4. Na mořském dně je příliš málo usazenin

Na obrázku: Řeky a vzdušná eroze odnáší usazeniny do moře rychleji, než je desková tektonika subdukcí dokáže odstranit

Každý rok vodní a vzdušná eroze odstraní z pevniny okolo 20 miliard tun prachu, hlíny a hornin a uloží je do moře.⁶ Tento materiál se shromažďuje jako nezpevněné usazeniny na tvrdém čedičovém dně oceánu. Průměrná hloubka usazenin ve světovém oceánu je méně než 400 metrů.⁷ Hlavní cestou, kterou jsou usazeniny ze dna oceánu odstraňovány, je



subdukce tektonických desek. Ta funguje tak, že se oceánské dno pomalu zasouvá ve zlomech pod jinou pevninskou cesku (několik centimetrů za rok), přičemž usazeniny bere s sebou. Podle sekulární vědecké literatury tento proces dokáže odstranit okolo 1 miliardy tun usazeného materiálu za rok.⁷ Zbylých 19 miliard tun se na dně moře každoročně ukládá. Touto rychlostí by tedy současný objem usazenin na mořském dně byl nashromážděn za pouhých **12 milionů let**. Avšak desková tektonika a eroze podle evoluční teorie už běží *3 miliardy let*. Pokud by tomu tak bylo, oceány by musely už být zaplněny usazeninami o tloušťce mnoha kilometrů. Alternativou je vysvětlení, že usazeniny se do oceánu ukládají mnohem kratší dobu a že současné množství usazenin vzniklo masivní erozí vodami biblické potopy v krátkém časovém údobí okolo 5000 let.

5. Příliš málo sodíku v moři

Každý rok řeky⁸ a jiné zdroje⁹ odnesou do moře okolo 450 milionů tun sodíku (hlavní součást soli) Jen 27 procent tohoto množství se každý rok z oceánu dostává opět pryč^{9,10}, zbytek se, pokud víme, v oceánu akumuluje. Pokud v oceánu na počátku žádný sodík nebyl, nashromáždilo by se současné množství sodíku za méně než 42 milionů let.¹⁰ Toto je mnohem menší věk, než je evolucí udávané stáří oceánu (*3 miliardy let*). Obvyklá odpověď na tuto otázku je, že v minulosti musel být přísun menší a výdej větší. I nejtědřejší modely však nedávají vyšší čísla než **62 milionů let**.¹⁰ Výpočty¹¹ pro další prvky obsažené v mořské vodě udávají ještě mnohem mladší stáří.



6. Magnetické pole Země slábne příliš rychle

Na obrázku: Elektrický odpor zemského jádra oslabuje elektrický proud, které magnetické pole Země vytváří. Pole díky tomu ztrácí energii.



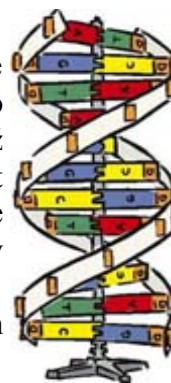
Celková energie uskladněná v zemském magnetickém poli klesá, přičemž za 1465 (+/- 165) let klesne vždy na polovinu).¹² Evolucionistické teorie, které se snaží vysvětlit, jak si Země mohla udržet magnetické pole po celé *miliardy let*, jsou velmi složité a neadekvátní. Oproti ní stojí kreacionistická teorie, která nabízí jednodušší vysvětlení založená na fyzice, přičemž vysvětluje mnoho rysů, které pole vykazuje: jeho vznik, rychlé změny polarity v průběhu potopy, změny intenzity až do Ježíšovy doby a setrvalý úbytek od té doby doposud.¹³ Tato teorie odpovídá paleomagnetickým, historickým a současným údajům, a překvapivě i údajům o rychlých změnách.¹⁴ Hlavním výsledkem je, že celková energie pole (nikoli jeho povrchová intenzita) vždy klesala přinejmenším stejně rychle jako nyní. Při takové rychlosti nemůže být zemské magnetické pole starší než **20 000 let**.¹⁵

7. Příliš mnoho ohnutých vrstev usazených (sedimentových) hornin

V horských oblastech jsou mnohametrové vrstvy hornin zprohýbány a ohnuty do serpentinovitých tvarů. Konvenční geologie tvrdí, že tyto skalní formace byly hluboko pohřbeny a zpevněny *stovky milionů let* předtím, než byly ohnuty. Přesto se toto „skládání“ událo tak, že v nich nejsou patrné žádné trhliny ani zlomeniny, a poloměry, které podle kterých ohýbání probíhalo, jsou tak malé, že celá hornina musela být v době ohýbání ještě vlhká a nezpevněná. To naznačuje, že ohýbání vrstev horniny proběhlo méně než **několik málo tisíc let** po jejich vzniku usazením (sedimentací).¹⁶

8. Biologický materiál se příliš rychle rozkládá

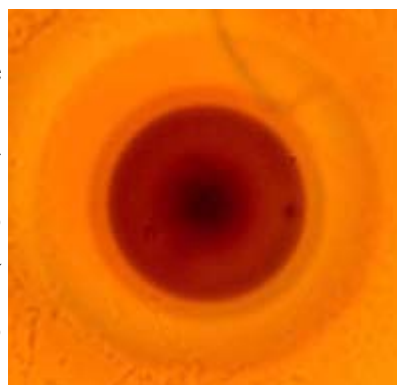
Přírodní radioaktivita, mutace a hnití rychle rozkládá DNA a další biologické materiály. Měření rychlostí mutací mitochondriální DNA v nedávné době donutilo vědce revidovat věk „mitochondriální Evy“ z dřívějších *200 000 let* níže, dokonce až k věku okolo **6000 let**.¹⁷ Odborníci na DNA trvají na tom, že DNA nemůže existovat v přírodních podmínkách déle než **10 000 let**, ale přesto se daří získávat neporušené řetězce DNA ze zkamenělin údajně mnohem starších: kosti neandrtálce, hmyz v jantaru a dokonce z dinosaurův kostí.¹⁸ Podařilo se oživit bakterii starou *250 milionů let*, aniž by tato měla nějak poškozenou DNA.¹⁹ Odborníky udivil nález měkkých tkání a červených krvinek dinosaurů...²⁰



9. Zkamenělá radioaktivita zkracuje geologická „milénia“ na několik let

Na obrázku: Radiohalo, Foto: Mark Armitage

Radiohala jsou barevné prstence, které se vytváří okolo mikroskopických kousků radioaktivních minerálů uvězněných ve skále. Představují zkamenělé důkazy radioaktivního rozpadu.²¹ „Rozmačkané“ radiohala Polonia-210 ukazují, že jurské, triasové a eocénní geologické formace Koloradské plošiny vznikly *s časovým odstupem měsíců* jedna od druhé, nikoli **stovek milionů let**, jak to vyžaduje konvenční geologická časová škála.²² „Osířelá“ radiohala Polonia-218 bez důkazů přítomnosti svých mateřských prvků, naznačují údobí **zrychleného rozpadu jader** a velmi rychlého utváření přidružených minerálů.^{23,24}



10. Příliš mnoho helia v minerálech

Uranová a thoriové atomy při svém rozpadu na olovo uvolňují atomy helia. Studie publikovaná v *Journal of Geophysical Research* ukazuje, že takovéto helium, vyrobené v zirkonových krystalech v hlubokých, horkých prekambriických žulách nemělo čas uniknout.²⁵ Tyto skály by tedy měly obsahovat naakumulované produkty jaderného rozpadu z doby *1,5 miliard let*. Nová měření rychlosti úniku helia však ukázala, že uniklé helium ze zirkonových krystalů odpovídá době jen asi **6000 (+/- 2000 let)**.²⁶ Toto představuje nejen důkaz pro mladou Zemi, ale také důkaz pro období silně urychlené rozpadové přeměny radioaktivních izotopů s dlouhým poločasem rozpadu. Takovéto období v historii vzdálené několik tisíc let by enormně změnilo časovou škálu, kterou radioizotopy vykreslují.

11. Příliš mnoho uhlíku C14 v hlubokých geologických vrstvách

Vzhledem ke svému krátkému poločasu rozpadu (5700 let) by se atomy uhlíku C14 neměly vyskytovat v žádném vzorku starším 250 000 let. Přesto se však nepodařilo najít jakýkoli vzorek nebo vrstvu, která by toto splňovala. I vrstvy, které jsou *miliony a miliardy let* staré, uhlík C14 obsahují ve značném množství. Konvenční laboratoře, které se uhlíkem C14 zabývají, si jsou této anomálie vědomy od začátku 80. let 20. století a snaží se jí eliminovat, nepřišly však na žádný důvod, proč tomu tak je. V poslední době nejlepší světová laboratoř, které dokáže měřit nízké koncentrace uhlíku C14 a zaručuje nemožnost kontaminace vzorků zvnějšku, potvrdila tento fakt na vzorcích uhlí a dokonce několika diamantů, které nemohly být kontaminovány současným uhlíkem.²⁷ Tato fakta představují silný důkaz pro to, že Země je **tisíce**, nikoli miliardy let stará.



12. Příliš málo koster z doby kamenné

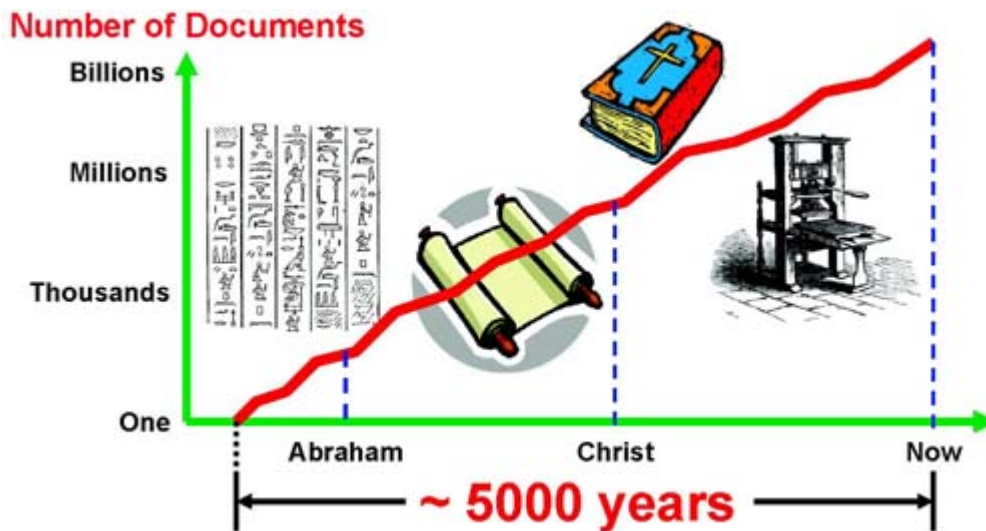
Evoluční antropologové tvrdí, že člověk *Homo sapiens* existoval přinejmenším *185 000 let* před objevem zemědělství²⁸, a po tuto dobu byla populace lidského druhu zhruba konstatní, mezi jedním až deseti miliony. Po celou tu dobu lidé pochovávali své mrtvé, často s mnoha svými výrobky a nástroji. Podle tohoto scénáře by mělo být pohřbeno přinejmenším 8 miliard těl.²⁹ Pokud má evoluční časová škála pravdu, tak, vzhledem k tomu, že kosti vydrží pohřbené mnohem déle než 200 000 let, dosud chybí většina z oněch osmi miliard koster a artefaktů. Dosud se totiž našlo koster jen několik tisíc. To ukazuje, že doba kamenná byla mnohem kratší, než si evolucionisté myslí, a trvala v mnoha oblastech možná jen **několik stovek let**.

13. Zemědělství vzniklo příliš nedávno

Podle obvyklých evolucionistických modelů lidé existovali v době kamenné *185 000 let* jako lovci a sběrači, než bylo zhruba před 10 000 lety objeveno zemědělství.²⁹ Vykopávky však ukazují, že lidé doby kamenné byli stejně inteligentní jako my (velikost mozku, proporce lebky aj.)³⁰. Je velmi nepravděpodobné, že by si někdo z těch osmi miliard lidí zmíněných v bodě 12 nevšiml, že rostliny se dají vypěstovat zasazením semínka. Je pravděpodobnější, že lidé byli bez zemědělství jen **velmi krátkou dobu** po potopě, nebo ani to ne.³¹

14. Historie je příliš krátká

Podle evolucionistů *Homo sapiens* existoval *190 000 let* předtím, než si začal vést psané záznamy zhruba před **4-5 tisíci lety**. Prehistoričtí lidé stavěli megalitické monumenty, malovali pestré jeskynní malby a zaznamenávali fáze měsíce.³⁰ Proč by čekali dva tisíce století, než by začali zaznamenávat také historii? Biblické časové měřítko je v tomto ohledu mnohem pravděpodobnější.³¹



Odkazy:

- 1 - Scheffler, H. and Elsasser, H., Physics of the Galaxy and Interstellar Matter, Springer-Verlag (1987) Berlin, pp. 352-353, 401-413.
- 2 - D. Zaritsky, H-W. Rix, and M. Rieke, Inner spiral structure of the galaxy M51, Nature 364:313-315 (July 22, 1993).
- 3 - Davies, K., Distribution of supernova remnants in the galaxy, Proceedings of the Third International Conference on Creationism, vol. II, Creation Science Fellowship (1994), Pittsburgh, PA, pp. 175-184, order from <http://www.icc03.org/proceedings.htm>.
- 4 - Steidl, P. F., Planets, comets, and asteroids, Design and Origins in Astronomy, pp. 73-106, G. Mulfinger, ed., Creation Research Society Books (1983), order from <http://www.creationresearch.org/>.
- 5 - Whipple, F. L., Background of modern comet theory, Nature 263:15-19 (2 September 1976). Levison, H. F. et al. See also: The mass disruption of Oort Cloud comets, Science 296:2212-2215 (21 June 2002).
- 6 - Milliman, John D. and James P. M. Syvitski, Geomorphic/tectonic control of sediment discharge to the ocean: the importance of small mountainous rivers, The Journal of Geology, vol. 100, pp. 525-544 (1992).
- 7 - Hay, W. W., et al., Mass/age distribution and composition of sediments on the ocean floor and the global rate of sediment subduction, Journal of Geophysical Research, 93(B12):14,933-14,940 (10 December 1988).
- 8 - Meybeck, M., Concentrations des eaux fluviales en elements majeurs et apports en solution aux oceans, Revue de Géologie Dynamique et de Géographie Physique 21(3):215 (1979).
- 9 - Sayles, F. L. and P. C. Mangelsdorf, Cation-exchange characteristics of Amazon River suspended sediment and its reaction with seawater, Geochimica et Cosmochimica Acta 43:767-779 (1979).
- 10 - Austin, S. A. and D. R. Humphreys, The sea's missing salt: a dilemma for evolutionists, Proceedings of the Second International Conference on Creationism, vol. II, Creation Science Fellowship (1991), Pittsburgh, PA, pp. 17-33, order from <http://www.icc03.org/proceedings.htm>.
- 11 - Nevins, S., [Austin, S. A.], Evolution: the oceans say no!, Impact No. 8 (Nov. 1973) Institute for Creation Research.
- 12 - Humphreys, D. R., The earth's magnetic field is still losing energy, Creation Research Society Quarterly, 39(1):3-13, June 2002.
http://www.creationresearch.org/crsq/articles/39/39_1/GeoMag.htm.
- 13 - Humphreys, D. R., Reversals of the earth's magnetic field during the Genesis flood, Proceedings of the First International Conference on Creationism, vol. II, Creation Science Fellowship (1986), Pittsburgh, PA, pp. 113-126, out of print but contact

<http://www.icc03.org/proceedings.htm> for help in locating copies.

- 14** - Coe, R. S., M. Prévot, and P. Camps, New evidence for extraordinarily rapid change of the geomagnetic field during a reversal, *Nature* 374:687-92 (20 April 1995).
- 15** - Humphreys, D. R., Physical mechanism for reversals of the earth's magnetic field during the flood, *Proceedings of the Second International Conference on Creationism*, vol. II, Creation Science Fellowship (1991), Pittsburgh, PA, pp. 129-142, order from <http://www.icc03.org/proceedings.htm>.
- 16** - Austin, S. A. and J. D. Morris, Tight folds and clastic dikes as evidence for rapid deposition and deformation of two very thick stratigraphic sequences, *Proceedings of the First International Conference on Creationism*, vol. II, Creation Science Fellowship (1986), Pittsburgh, PA, pp. 3-15, out of print, contact <http://www.icc03.org/proceedings.htm> for help in locating copies.
- 17** - Gibbons A., Calibrating the mitochondrial clock, *Science* 279:28-29 (2 January 1998).
- 18** - Cherfas, J., Ancient DNA: still busy after death, *Science* 253:1354-1356 (20 September 1991).
Cano, R. J., H. N. Poinar, N. J. Pieniazek, A. Acra, and G. O. Poinar, Jr. Amplification and sequencing of DNA from a 120-135-million-year-old weevil, *Nature* 363:536-8 (10 June 1993).
Krings, M., A. Stone, R. W. Schmitz, H. Krainitzki, M. Stoneking, and S. Pääbo, Neandertal DNA sequences and the origin of modern humans, *Cell* 90:19-30 (Jul 11, 1997).
Lindahl, T, Unlocking nature's ancient secrets, *Nature* 413:358-359 (27 September 2001).
- 19** - Vreeland, R. H., W. D. Rosenzweig, and D. W. Powers, Isolation of a 250 million-year-old halotolerant bacterium from a primary salt crystal, *Nature* 407:897-900 (19 October 2000).
- 20** - Schweitzer, M., J. L. Wittmeyer, J. R. Horner, and J. K. Toporski, Soft-Tissue vessels and cellular preservation in *Tyrannosaurus rex*, *Science* 207:1952-1955 (25 March 2005).
- 21** - Gentry, R. V., Radioactive halos, *Annual Review of Nuclear Science* 23:347-362 (1973).
- 22** - Gentry, R. V., W. H. Christie, D. H. Smith, J. F. Emery, S. A. Reynolds, R. Walker, S. S. Christy, and P. A. Gentry, Radiohalos in coalified wood: new evidence relating to time of uranium introduction and coalification, *Science* 194:315-318 (15 October 1976).
- 23** - Gentry, R. V., Radiohalos in a radiochronological and cosmological perspective, *Science* 184:62-66 (5 April 1974).
- 24** - Snelling, A. A. and M. H. Armitage, Radiohalos—a tale of three granitic plutons, *Proceedings of the Fifth International Conference on Creationism*, vol. II, Creation Science Fellowship (2003), Pittsburgh, PA, pp. 243-267, order from <http://www.icc03.org/proceedings.htm>. Also archived on the ICR website at [ICCRADIOHALOS-AASandMA.pdf](#).
- 25** - Gentry, R. V., G. L. Glish, and E. H. McBay, Differential helium retention in zircons: implications for nuclear waste containment, *Geophysical Research Letters* 9(10):1129-1130 (October 1982).
- 26** - Humphreys, D. R., et al., Helium diffusion age of 6,000 years supports accelerated nuclear decay, *Creation Research Society Quarterly* 41(1):1-16 (June 2004). See archived article on following page of the CRS website:
http://www.creationresearch.org/crsq/articles/41/41_1/Helium.htm.
- 27** - Baumgardner, J. R., et al., Measurable ¹⁴C in fossilized organic materials: confirming the young earth creation-flood model, *Proceedings of the Fifth International Conference on Creationism*, vol. II, Creation Science Fellowship (2003), Pittsburgh, PA, pp. 127-142. Archived at http://www.icr.org/pdf/research/RATE_ICC_Baumgardner.pdf. See poster presented to American Geophysical Union, Dec. 2003, [AGUC-14_Poster_Baumgardner.pdf](#).
- 28** - McDougall, I., F. H. Brown, and J. G. Fleagle, Stratigraphic placement and age of modern humans from Kibish, Ethiopia, *Nature* 433(7027):733-736 (17 February 2005).
- 29** - Deevey, E. S., The human population, *Scientific American* 203:194-204 (September 1960).
- 30** - Marshack, A., Exploring the mind of Ice Age man, *National Geographic* 147:64-89 (January 1975).
- 31** - Dritt, J. O., Man's earliest beginnings: discrepancies in evolutionary timetables, *Proceedings of the Second International Conference on Creationism*, vol. II, Creation Science Fellowship (1991), Pittsburgh, PA, pp. 73-78, order from <http://www.icc03.org/proceedings.htm>.